DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 18. | Katowice, dnia 23 listopada 1935 r. | Rok III.

TREŚĆ:

ODEZWY, POCHWAŁY i UZNANIA.

Odznaczenia za zasługi w służbie p. t.

Pan Prezes Rady Ministrów przyznał w dniu 11-XI. 1935 r. odznaczenia za zasługi w służbie p. i t. następującym pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ zatrudnionym na terenie okręgu Śląskiego.

a) Srebrny Krzyż Zasługi:

1) Gnaciński Franciszek, kontroler, Urząd pocztowy Bielsko 1
2) Górny Alfons, naczelnik urzędu III kl. Nowa Wieś k/Chorzowa
3) Wąsikówna Marta, kontroler, Urząd pocztowy Katowice 1.

b) Bronzowy Krzyż Zasługi:

1) Bogdoł Michał, ekspedjent, Urząd p. t. Mikołów
2) Czupała Walenty, monter, Urząd Telef.-Telegr. Katowice
3) Iskra Franciszek, nadzorca, Urząd p. t. Dziedzice
4) Jaksik Józef, ekspedjent, Urząd, p. t. Hajduki Wielkie
5) Kreczmer Jan, pocztyljon, Urząd pocztowy Bielsko 1
6) Morys Herman, ekspedjent, Urząd p. t. Świętochłowice 1
7) Niemiec Józef, nadzorca, Urząd p. t. Cieszyn.

№ S. O. 10/10 z dnia 20 listopada 1935.

248.
Wykaz placówek pocztowych upoważnionych do sprzedaży czasopism.

(patrz Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 17 z 1935 r. poz. 241).

№ porz.	Nazwa urzędu wzgl. agencji, upoważnionego(ej) do sprzedaży czasopism	Nazwa czasopisma	Termin wydania	Miejsce wydania
9	Halemba, Koniaków, Kornowac, Lędziny, Leszczyny, Lubomia, Rudzica, Strzybnica, Tychy.	„Kurjer Warszawski“	dziennik	Warszawa
10	Wszystkie placówki pocztowe	„Wielka Polska“ i „Głos“	tygodniki	Poznań
11	Bielsko 1 i 2, Brzezinka, Brzeziny śląskie, Bytków, Bystra, Chorzów 1 i 3, Cieszyn, Dziedzice, Hajduki Wielkie, Imielin, Janów k/Katowic, Kamienica na Śl., Katowice 1—7, Mikołów, Mysłowice, Nowa Wieś koło Chorzowa, Piekary śl., Radzionków, Rybnik 1 i 2, Siemianowice śl., Skoczów, Tarnowskie Góry, Wisła 1, Żory.	„Trybuna Narodowa“	tygodnik	Kraków
12	Aleksandrowice, Bieruń Nowy, Bieruń Stary, Boronów, Brenna, Brzezie koło Rybnika, Brzezinka, Brzeziny śl., Bujaków, Bytków, Bystra, Chełm k/Mysłowic, Chorzów 1, Chropaczów, Chybie, Czechowice, Czerwionka, Chwałowice k/Rybnika, Dąbrówka Mała, Dębieńsko Wielkie, Drogomyśl, Gierałtowice, Giszowiec, Goczałkowice-Zdrój, Godów, Godula, Golasowice, Goleszów, Gorzyce k/Rybnika Grodziec na Śl., Halemba, Herby k/Lublińca, Imielin, Istebna, Janów k/Katowic, Jaworze, Kamienica na Śl., Kobiór, Koniaków, Kończyce k/Rudy śl., Kończyce Wielkie, Kornowac, Kostuchna, Koszęcin, Leszczyny, Lipiny śl., Lisów k/Lublińca, Lubomia, Lubsza k/Kalet, Lyski, Łagiewniki śląskie, Łaziska Górne, Łaziska Średnie, Makoszowy, Miasteczko k/Tarn. Gór, Michałkowice, Miedźna, Mizerów, Mokre k/Mikołowa, Murcki, Nakło śląskie, Niedobczyce, Niewiadom, Olszówka Dolna, Orzegów, Pawłowice k/Żorów, Pawłów k/Bielszowic, Pawonków, Piekary Rudne, Piekary śl., Podlesie, Pogwizdów, Pruchna, Pszów, Przyszowice, Radlin 1 i 2, Radzionków, Rogów n/Olzą, Raszczyce, Rudzica, Sadów, Strumień, Strzybnica, Świerklaniec, Świerklany Górne, Szeroka, Suszec, Szczygłowice, Tychy, Urbanowice, Warszowice, Wapienica, Wełnowiec, Wisła Wielka, Wodzisław k/Rybnika, Woszczyce, Woźniki, Wyry, Zabrzeg, Żory.	„Praktyczna Pani“ i „Bluszcz“, „Kobieta w Świecie i w Domu“, „Ja to zrobię“ i „Dziecko i Matka“	tygodniki 2-u tygodniki	Warszawa

№ porz.	Nazwa urzędu wzgl. agencji, upoważnionego(ej) do sprzedaży czasopism	Nazwa czasopisma	Termin wydawania	Miejsce wydawania
13	Czechowice, Goczałkowice Zdrój, Golasowice, Murcki, Olszówka Dolna.	„Gazeta Polska“	dziennik	Warszawa
14	Katowice 1.	„Kurjer Polski“	dziennik	Warszawa
15	Bielszowice, Bieruń Stary, Brzezinka, Chebzie, Chorzów 1, Chropaczów, Chybie, Dąbrówka Mała, Imielin, Jastrzębie Zdrój, Kalety, Katowice 2, Katowice 4, Katowice 6, Knurów, Kochłowice, Lipiny śl., Łagiewniki śl., Michałkowice, Nowy Bytom, Orzesze, Pszów, Radlin 1, Radzionków, Ustroń, Wełnowiec, Wisła 1.	„Pion“	tygodnik	Warszawa
16	Wszystkie placówki pocztowe.	„Gazeta Grudziądzka“	3-razy tygodniowo	Grudziądz
17	Cieszyn, Chełm k/Mysłowic, Goleszów, Godów, Golasowice, Jastrzębie Zdrój, Kalety, Knurów, Lubliniec, Kamienica na Śl., Koszęcin.	„Przegląd Radjowy“	tygodnik	Lwów
18	Chorzów 1, Cieszyn, Hajduki Wielkie, Katowice 1, Lubliniec, Mysłowice, Nowa Wieś k/Chorzowa, Rybnik 1, Siemianowice śl., Świętochłowice 1, Tarnowskie Góry, Wodzisław k/Rybnika, Żory.	„Kupiec Świat Kupiecki“ „Rynek Metalowy i Maszynowy“ „Drogerzysta“ „Kupiec kolonjalny i Delikatesowy“ „Malarz“	tygodniki 2-razy w miesiącu	Poznań
19	Aleksandrowice, Bielszowice, Bieruń Nowy, Bieruń Stary, Boronów, Brenna, Brzezie k/Rybnika, Brzezinka, Brzeziny śl., Bujaków, Bytków, Bystra, Chebzie, Chełm k/Mysłowic, Chropaczów, Chybie, Czechowice, Czerwionka, Chwałowice k/Rybnika, Dębieńsko Wielkie, Drogomyśl, Dziedzice, Gierałtowice, Giszowiec, Goczałkowice Zdrój, Godów, Golasowice, Goleszów, Gorzyce k/Rybnika, Grodziec na Śl., Halemba, Herby k/Lublińca, Imielin, Istebna, Janów k/Katowic, Jastrzębie Zdrój, Jaworze, Kamienica n/Śl., Knurów, Kobiór, Kochłowice, Koniaków, Kończyce Wielkie, Kończyce k/Rudy śl., Kornowac, Kostuchna, Koszęcin, Leszczyny, Lędziny, Lipiny śl., Lisów k/Lublińca, Lubomia, Lubsza k/Kalet, Lyski, Łagiewniki śl., Łaziska Górne, Łaziska Średnie,	„Mały Dziennik“	dziennik	Niepokalanów

№ porz.	Nazwa urzędu wzgl. agencji, upoważnionego(ej) do sprzedaży czasopism	Nazwa czasopisma	Termin wydawania	Miejsce wydawania
19	Makoszowy, Miasteczko k/Tarn.—Gór, Michałkowice, Miedźna, Mikołów, Mokre k/Mikołowa, Murcki, Nakło śląskie, Mizerów, Niedobczyce, Niewiadom, Nowa Wieś k/Chorzowa, Nowy Bytom, Olszówka Dolna, Orzegów, Orzesze, Pawłowice k/Żorów, Pawłów k/Bielszowic, Pawonków, Piekary Rudne, Piotrowice k/ Katowic, Podlesie, Pogwizdów, Pruchna, Pszów, Przyszowice, Radlin 1 i 2, Radzionków, Rogów n/Olzą, Raszczyce, Rudzica, Rydułtowy, Sadów, Siemianowice śl., Strumień, Strzybnica, Świerklaniec, Świerklany Górne, Świętochłowice 1, Świętochłowice 2, Szeroka, Suszec, Szczygłowice, Tarnowskie Góry, Szopienice, Tychy, Urbanowice, Ustroń, Warszowice, Wapienica, Wełnowiec, Wisła Wielka, Wisła 1, Wodzisław k/Rybnika, Woszczyce, Woźniki, Wyry, Zabrzeg, Zebrzydowice 1, Zebrzydowice 2, Żory.	„Mały Dziennik"	dziennik	Niepokalanów
20	Dziedzice, Hajduki Wielkie, Herby koło Lublińca, Jastrzębie Zdrój, Lipiny śląskie, Lubliniec, Łaziska Górne, Łaziska Średnie, Mysłowice, Nowy Bytom, Piotrowice k/Katowic, Pszczyna, Radzionków, Ruda śl., Świętochłowice 2, Tarnowskie Góry, Szopienice, Tychy, Wełnowiec, Wisła Wielka, Wisła 1, Zebrzydowice 1, Zebrzydowice 2, Żory.	„Goniec Warszawski"	dziennik	Warszawa

Zezwolenie sprzedaży dziennika **„Głos Narodu"**, wymienionego w poz. 7 wykazu, zamieszczonego w Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 17 z 1935 r. poz. 241 — rozszerzono na następujące placówki pocztowe:

Aleksandrowice, Chebzie, Chropaczów, Chybie, Czerwionka, Herby k/Lublińca, Kamienica na Śląsku, Knurów, Koszęcin, Łagiewniki śląskie, Orzegów, Pawłów k/Bielszowic, Pruchna, Rudzica, Wełnowiec.

№ PP 34 z dnia 19 listopada 1935 r.

PAMIĘTAJ, ŻE POCZTA TO NIE URZĄD, LECZ PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWE.

POCZTA.

249.

Ulgowe opłaty przyznane przesyłkom L. O. P. P.

Ulga ta obejmuje również przesyłki Kolektur Polskiej Państw. Loterji Klasowej, prowadzonych przez L. O. P. P.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW. 601/142/35 z dnia 9.X. 1935 r. zawiadamia się, że ulga w opłatach pocztowych, przyznana zarządzeniem zamieszczonem w Dz. Zarz. Dyrekcji Okręgu P. i T. № 11 z 1934 r. poz. 88 Lidze Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej, dotyczy wszystkich przesyłek, wysyłanych w formie listów i kartek pocztowych pod firmą L. O. P. P.

Ulga powyższa obejmuje zatem i przesyłki Kolektur Polskiej Państwowej Loterji Klasowej, prowadzonych przez L. O. P. P.

№ PP. 410 z dnia 17 października 1935.

250.

Uzupełnienie spisu władz i urzędów państwowych.

W ust. 12 p. t. „Ministerstwo Sprawiedliwości" spisu władz i urzędów, zamieszczonego w pkt. 11 zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 24 września 1934 r. (Dz. Urz. M. P. i T. № 19, poz. 88) należy w myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW 401/k/16 z dnia 29.X 1935 r. wpisać dodatkowo: „Szkoła Straży Więziennej przy Ministerstwie Sprawiedliwości".

№ PP 400 z dnia 2 listopada 1935 r.

251.

Nieprawidłowości przy wysyłaniu korespondencji za opłatą przerzuconą na adresata, oraz oznaczonej napisami „na wezwanie urzędowe", lub „w wykonaniu ustawowego obowiązku".

Ministerstwo Poczt i Telegrafów otrzymuje doniesienia, że niektóre władze i urzędy administracji ogólnej oraz samorządu terytorjalnego powołując się na okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca b. r. № SS. 68/8/22, usiłują wysyłać pod adresem innych władz i urzędów przesyłki listowe za opłatą przerzuconą na adresata (§ 7 rozp. z 22 lipca 1933 r. Dz. Urz. M. P. i T. № 18 poz. 74), lub pod adresem instytucyj, nie mających charakteru władz lub urzędów w rozumieniu § 2 ust. 1 lit. a) powyższego rozporządzenia, wysyłają korespondencję z napisem: „Na wezwanie urzędowe" lub „W wykonaniu ustawowego obowiązku".

W związku przeto z zarządzeniem Ministerstwa P. i T. № PW 400/80 z dnia 25.X 1935 r. zawiadamia się, że uprawnienie do wysyłania korespondencji za opłatą pocztową, przerzuconą na adresata, w myśl § 7 rozporządzenia z dnia 22 lipca 1933 r. (Dz. Urz. M. P. i T. № 18 poz. 74), przysługuje tylko władzom i urzędom, wymienionym w § 2 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia, a więc również władzom i urzędom samorządu terytorjalnego — lecz jedynie dla korespondencji **w sprawach, należących do ich poruczonego zakresu działania** i tylko w przypadkach, gdy wysyłana korespondencja dotyczy wyłącznie interesu adresata.

Z brzmienia § 7 powołanego rozporządzenia, a w szczególności z postanowienia, że opłata przerzucona „pobrana będzie od adresata w pojedynczej wysokości **normalnej opłaty taryfowej** dla danego rodzaju przesyłek" wynika, że adresatem takiej przesyłki może być tylko osoba lub instytucja prywatna, a nie władza lub urząd państwowy albo organ samorządu terytorjalnego lub gospodarczego, działający w sprawach poruczonych, które to władze, urzędy i organa uprawnione są do uiszczania opłat pocztowych znaczkami urzędowemi według stawek ustalonych w § 1 tego rozporządzenia.

Do Zarządów Gmin mogą zatem władze i urzędy państwowe wysyłać przesyłki listowe za opłatą przerzuconą na adresata, lecz tylko w sprawach, należących do własnego zakresu działania Zarządów Gmin.

Natomiast, o ile chodzi o przesyłki listowe z napisem „Na wezwanie urzędowe" lub „W wykonaniu ustawowego obowiązku", to przesyłki takie (zwykłe listy i kartki) mogą wysyłać — zgodnie z § 2 ust. 1 lit. b) i ust. 2 rozporządzenia z 22 lipca 1933 r. o urzędowych przesyłkach listowych — jedynie osoby i instytucje prywatne i tylko do władz i urzędów, wymienionych w § 2 ust. 1 lit. a) tegoż

rozporządzenia a więc i do organów samorządu terytorjalnego, lecz tylko w sprawach, należących do ich poruczonego zakresu działania.

Z powyższego wynika, że korespondencję z napisem „Na wezwanie urzędowe“ lub „W wykonaniu ustawowego obowiązku“ mogą wysyłać władze i urzędy samorządu terytorjalnego lub gospodarczego lecz tylko w sprawach, należących do ich własnego zakresu działania i tylko do władz i urzędów państwowych z wyłączeniem wszelkich innych instytucyj, choćby nawet opartych na prawie publicznem jak np. Ubezpieczalnie Społeczne, Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych i t. p. Wysyłane do tych ostatnich przesyłki listowe z napisem „Na wezwanie urzędowej, lub „W wykonaniu ustawowego obowiązku“ podlegają obciążeniu dopłatą w podwójne wysokości normalnej opłaty taryfowej.

Takiej samej dopłacie podlegają przesyłki listowe Zarządów Gmin z napisem „Sprawa urzędowa — opłatę uiści adresat“ wysyłane do osób lub instytucyj prywatnych (np. Ubezpieczalni Społecznej lub do Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych), jeśli wysyłana korespondencja dotyczy spraw, należących do własnego zakresu działania Zarządów Gmin (np. w sprawach składek ubezpieczeniowych).

№ PP 40 z dnia 31 października 1935 r.

252.
Usterki przy przeprowadzaniu wymiany poczty na kolejach oraz formowaniu odsyłek.

Niedomagania przy przewozie poczty na kolejach należy usuwać, personel pouczać i przypominać, aby ściśle stosował się do obowiązujących przepisów.

W ostatnich czasach otrzymuje Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów zażalenia na popełniane niedomagania przez personel urzędów i agencyj, zajęty w spedycjach listowych i przy przeprowadzaniu wymiany poczty na kolejach. Zażalenia te mają uzasadnienie w opinji delegatów Dyrekcji Okręgu, którzy usterki te na miejscu stwierdzili. Ostatnio otrzymała Dyrekcja Okręgu zażalenie od Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach na opóźnianie się pracowników pocztowych z przyjściem na stację i powolne przeprowadzanie wymiany poczty, co powoduje bardzo częste opóźnianie odjazdów pociągów w poszczególnych stacjach kolejowych.

Najczęściej popełniane niedomagania są następujące:

1) pracownicy pocztowi nie przestrzegają przepisów kolejowych, że dostęp na stację jest dopuszczalny tylko za okazaniem legitymacji wystawionej na druku Nr. 416 a (tom II P. 16 cz. I § 20 p. 3),
2) pracownicy nie używają worków ładunkowych (II. P. 8 § 27 D. p. 11),
3) pracownicy zatrudnieni w spedycjach nie używają pełnych nazw urzędów i szlaków w dokumentach przewozowych i to powoduje w następstwie dalsze niedomagania w prawidłowem przesłaniu korespondencji a przy nieprzepisowem wypisywaniu nazw urzędów w większych miejscowościach, gdzie jest kilka placówek pocztowych zbędne przerabianie korespondencji ze szkodą dla całokształtu wykonywanej pracy (przykład „K.-Lwów“ co może być czytane jako Katowice-Lwów, albo Kraków-Lwów, Katowice, Kraków, zamiast Katowice 1, Kraków 1, Kraków 2 (II. P 8 § 1 p. 7 oraz § 15 A p. 11),
4) nie uzupełniają na przesyłkach adresów miejsc przeznaczenia przez dopisanie poczty (przykład „Józefowiec“ należy dopisać „p. Wełnowiec“ (II. P. 8 § 3 p. 4),
5) przy przesyłkach zwrotnych nie wypisują nazwy miejscowości, do której dana przesyłka ma być zwróconą (II. P. 8 § 3 p. 5),
6) niektóre urzędy mylnie oznaczają urzędy węzłowe nazwą miejscowości i znakiem wiązanki końcowej, co właściwie nic nie oznacza, podczas, gdy tom II. P. 8 § 15 A wyraźnie postanawia, jak ma się oznaczać poszczególne wiązanki,
7) urzędy i agencje nie stosują się do zarządzenia w sprawie kierowania przesyłek w wiązankach dla stołecznego miasta Warszawy mimo wydanego okólnika 193 z bieżącego roku oraz okólnika Ministerstwa Poczt i Telegrafów zawartego w Dz. Urz. Nr. 8/1935 na str. 129.

Podając powyżej zebrane niedomagania do wiadomości, wzywam p. p. Naczelników urzędów (Kierowników agencyj) aby dopilnowali, by niedomagania te ustały i w przyszłości nie miały miejsca.

№ PKm 132 z dnia 18 października 1935.

ZWALCZANIE RADJOPAJĘCZARSTWA, TO SZERZENIE KULTURY.

TELEGRAF i TELEFON.

253.

Rozwiązanie abonamentu telefonicznego z winy abonenta.

Gdy abonent wyprowadzi się z lokalu nie wypowiedziawszy umowy abonentowej, wówczas umowę rozwiązuje się z winy abonenta, a opuszczoną przez niego stację telef. można udzielić nowemu abonentowi za opłatą w/g poz. 6 taryfy telefonicznej.

Zarządzeniem z dnia 6 listopada 1935 r. № TE 2113 Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyjaśniło co następuje:

W wypadkach, gdy poprzedni abonent wyprowadza się z lokalu w którym pozostawia stację abonentową, nie wypowiedziawszy uprzednio umowy abonamentowej ew. nie dokonawszy przelewu praw abonamentowych trybem ustalonym w § 17 ordynacji, wówczas, po upływie terminów ustalonych w § 15 ordynacji, umowę rozwiązuje się z winy abonenta.

Od osób, które zamierzają zawrzeć umowę i objąć opuszczoną przez b. abonenta stację abonentową należy pobrać jedynie opłatę, ustaloną w poz. 6 taryfy telefonicznej, o ile oczywiście nowozgłaszający się abonent obejmuje stację abonamentową w stanie niezmienionym.

Gdyby b. abonent przed upływem 3 miesięcy od daty rozwiązania umowy poprzedniej chciał zawrzeć nową umowę abonamentową wówczas za założenie nowej stacji abonamentowej uiściłby opłaty ulgowe ustalone w poz. 8 p. 2 taryfy telefonicznej; ewent. prośba tego abonenta o pozostawienie mu numeru, jakim była oznaczona poprzednia stacja abonamentowa (w danej chwili wynajęta innej osobie) nie mogłaby być oczywiście uwzględniona (§ 3 p. 4 zdanie 2-gie ordynacji telefonicznej).

№ TE 209 z dnia 14 listopada 1935 r.

254.

Ruch telefoniczny z Austrją i Francją.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 28.X b. r. № TE 2351 i z dnia 29.X b. r. № TE 2328 powiadamia się, że z dniem 1 listopada b. r. w ruchu telefonicznym między Polską i Austrją i między Polską i Francją wprowadza się „rozmowy opłacane przez wzywanego" (converastions payables a l'arrivée).

W związku z powyższem urzędy telefoniczno-telegraficzne w Bielsku i Katowicach oraz urzędy p. t. w Cieszynie i Lublińcu odpowiednio uzupełnią zarządzenie z dnia 22 stycznia b. r. № TE 209 w sprawie „Instrukcji dla telefonistek w europejskim międzynarodowym ruchu telefonicznym".

№ TE 205 z dnia 2 listopada 1935 r.

255.

Ulgowe opłaty radjowe.

Ulgowe opłaty radjowe nie przysługują małorolnym miast.

Zarządzenie z dnia 15.IV. 1935 r. Nr. TE. 322 w sprawie ulgowych opłat radjowych, umieszczone w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów Nr. 7 poz. 141 z roku 1935, zmienia się jak następuje: należy skreślić ustęp drugi i w jego miejsce odręcznie dopisać: ulgowe opłaty radjowe nie przysługują małorolnym miast.

Nr. TE. 322 z dnia 6 listopada 1935.

BADŹ GRZECZNYM DLA KLIENTA, PEŁEN USZANOWANIA DLA ZWIERZCHNIKÓW, UPRZEJMYM W STOSUNKU DO KOLEGÓW, TAKTOWNYM i SPRAWIEDLIWYM DLA PODWŁADNYCH.

ADMINISTRACJA.

256.

Uzupełnienie wykazu formacyj wojskowych uznanych za polskie formacje wojskowe.

Podaje się do wiadomości uczestnikom Państwowego Zakładu Emerytalnego, wypełniającym deklarację zgłoszeniową (druk № 1) jak również tym, którzy już je wypełnili, celem dodatkowego uzupełnienia zgłoszenia, że oprócz formacyj wojskowych, podanych na str. 3 tej deklaracji — rozporządzeniem Mi-

nistra Spraw Wojskowych z dnia 29 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. № 68 poz. 428) zostały ponadto uznane za polskie formacje wojskowe:

20) Organizacja Werbunkowo-Agitacyjna od 13 maja 1918 r. do 5 stycznia 1919 r.,

21) Pogotowie Bojowe Polskiej Partji Socjalistycznej od 11 maja 1917 r. do 11 listopada 1918 r.,

22) Organizacje przygotowawcze do powstania wielkopolskiego:

a) Bataljon Pograniczny № 1 w Szczypiornie, w czasie od 10 listopada 1918 r. do 20 sierpnia 1919 r.

b) Rady Robotników i Żołnierzy, w czasie od 10 listopada 1918 r. do 20 sierpnia 1919 r.

c) Służba Straży i Bezpieczeństwa w czasie od 10 listopada 1918 r. do 20 sierpnia 1919 r.

d) Organizacja Wojskowa Pomorze (Towarzystwo b. żołnieży), w czasie od 27 grudnia 1918 r. do 10 lutego 1920 r.

23) Oddziały i instytucje wojska wielkopolskiego w czasie od 27 grudnia 1918 r. do 20 sierpnia 1919 r.,

24) Straż Ludowa i Obrona Krajowa — w czasie od 10 listopada 1918 r. do 20 sierpnia 1919 r. (na Pomorzu do 10 lutego 1920 r.),

25) Pułk Strzelców im. Bartosza Głowackiego, w czasie od 1 listopada 1917 r. do 6 kwietnia 1918 r.,

26) Oddział Mikuliniecki, w czasie od 16 października 1918 r. do 2 kwietnia 1919 r.,

27) Oddziały polskie we Włoszech, w czasie od 1 grudnia 1917 r. do 5 listopada 1918 r. poczem armja polska we Francji,

28) Legjon w Finlandji, w czasie od 24 kwietnia 1917 r. do 1 marca 1918 r.,

29) Samoobrona Ziemi Grodzieńskiej, w czasie od 12 listopada 1918 r. do 7 marca 1919 r.,

30) Samoobrona Litwy i Białorusi, w czasie od 28 października 1918 do stycznia 1919 r.,

31) Partyzancki oddział mjr. Dąbrowskiego, w czasie od 6 stycznia 1919 r. do 9 lutego 1919 r.,

32) Ochotnicza Legja Obywatelska, w czasie od 8 lipca 1920 r. do 20 października 1920 r.

33) Ochotnicza Legja Kobiet, w czasie od 1 listopada 1918 r. do 1 lutego 1922 r.

№ SO 60 z dnia 8 listopada 1935 r.

257.

Pocztowa Służba Ochronna.

(organizacja, szkolenie i działanie).

W uzupełnieniu zarządzenia Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów z dn. 22 grudnia 1934 r. № AO 108 (Dz. Zarz. Dyr. Okr. P. i T. № 1 poz. 14 z b. r.) — podaje się do wiadomości i zastosowania zasady organizacji, szkolenia i działania Pocztowej Służby Ochronnej wprowadzone zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów № GMorg 2002/Bezp. z dnia 17 sierpnia 1935 r.

I.

Organa pracy i ich szkolenie.

Organami pracy Dyrekcyj w tym dziale są

a) Referaty Bezpieczeństwa Dyrekcyj Okręgów P. i T., oraz

b) Instruktorzy Pocztowej Służby Ochronnej, w poszczególnych urzędach.

Personel ten, t. zn. tak referenci bezp. jak i instruktorzy, muszą posiadać ukończone wyszkolenie fachowe, na specjalnych kursach centralnych w Warszawie.

II.

Personel Pocztowej Służby Ochronnej i jego szkolenie.

Personel Pocztowej Służby Ochronnej tworzą ci wszyscy funkcjonarjusze przedsiębiorstwa, którzy przy wykonywaniu swych obowiązków służbowych mogą być narażeni na jakiekolwiek zbrodnicze zamachy, a więc:

a) personel zajęty w kasach i skarbcach,

b) „ „ w magazynach,

c) kierownicy agencyj pocztowych,

d) personel zajęty w pocztach ruchomych,

e) doręczyciele pieniężni,

f) listonosze wiejscy, oraz

g) konwojenci i wartownicy.

Szkolenie tego personelu odbywać się będzie corocznie w oddz. P. P. W., w/g poprzednio wydanego zarządzenia, w czasie od 1.X. do 31.VII., na podstawie programu specjalnego. Natomiast personel już wyszkolony w zasadach Poczt. Służby Ochronnej podlegać będzie w tym samym czasie doskonaleniu, dla utrzymania nabytej sprawności.

Pracą wyszkoleniową kierować będą Referenci Bezpieczeństwa w porozumieniu z zarządami okręgowemi P. P. W., na podstawie dyrektyw i instrukcyj otrzymanych z Min. P.

i T., zaś przeprowadzać instruktorzy Poczt. Służby Ochronnej w ramach oddziałów PPW wzgl. jednostkowo w terenie (n.p. agencje).

III.

Obowiązki Referentów Bezpieczeństwa Dyr. Okr. P. i T.

Referenci Bezpieczeństwa są pracownikami fachowymi Dyr. Okr. P. i T., przeznaczonymi wyłącznie do prac w dziale bezpieczeństwa i Pocztowej Służby Ochronnej.

Do zakresu ich obowiązków zasadniczych między innemi należy:

1) kontrolowanie stanu placówek, tylko w dziale bezpieczeństwa, w/g następujących grup:
   a) bezpiecz. ogólne objektów stałych i ruchomych,
   b) bezpiecz. ogniowe objektów stałych i ruchomych,
   c) bezpiecz. lokali kasowych i skarbców,
   d) „ materjałów magazynowanych,
   e) „ telekomunikacji,
   f) „ odpraw i przewozów,
   g) „ przewozów kolejami,
   h) „ pracy doręczycieli i listonoszów wiejskich,
2) prowadzenie ewidencji broni służbowej wydanej, oraz dbałość o jej racjonalny rozdział,
3) prowadzenie rozdziału, kontroli, wymiany i ewidencji amunicji służbowej posiadanej przez placówki,
4) kontrolowanie w ciągu roku, osobiście wzgl. przez instruktorów Pocztowej Służby Ochronnej, stanu i konserwacji broni w podległych placówkach,
5) kierowanie wyszkoleniem personelu Pocztowej Służby Ochronnej (pkt. II-a-g) w oddz. PPW, wzgl. indywidualnie w poszczególnych urzędach, których personel nie może opuszczać miejsc służbowych /np. agencje),
6) zbieranie wszystkich spostrzeżen i doświadczeń, z zakresu bezpieczeństwa i Pocztowej Służby Ochronnej, zaopatrywanie ich wnioskami własnymi i przedstawianie dla dalszych studjów do Min. P. i T. (Ref. Bezp.).

IV.

Obowiązki Instruktorów Pocztowej Służby Ochronnej.

Personel instruktorski Pocztowej Służby Ochronnej tworzą ci pracownicy przedsiębiorstwa, (z wykształceniem możliwie średniem), którzy ukończyli z wynikiem pomyślnym jeden z fachowych kursów centralnych dla Pocztowej Służby Ochronnej w Warszawie.

Funkcjonarjusze ci, jako fachowo przygotowani, stanowią podstawową sieć organizacji służby bezpieczeństwa na terenie pocztowym, oraz kadrę instruktorską Pocztowej Służby Ochronnej w dyspozycji Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafow.

W tym celu personel ten będzie Dyrekcja:

a) prowadzić w stałej ewidencji Referatów Bezp. Dyr. Okr.,
b) rozmieszczać planowo w terenie na takich stanowiskach, które zezwalać będą na wykorzystywanie ich wiadomości dla celów służby bezp. i Pocztowej Służby Ochronnej,
c) na podstawie okresowego planu Ref. Bezp. Dyr. Okr., lub też zależnie od potrzeby, wysyłać do poszczególnych oddz. PPW, wzgl. placówek, dla: szkolenia, instruowania, kontroli wzgl. ekspertyzy warunków bezp., przeglądów broni i amunicji, oraz dochodzeń w razie wypadków z działu bezpieczeństwa.

Z uwagi na to, że problem organizacji, szkolenia i działania służby bezpieczeństwa, ma bardzo doniosłe znaczenie dla państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, przeto pp. naczelnicy urzędów dołożą starań, by fachowo wyszkolony personel Pocztowej Służby Ochronnej był jak najracjonalniej wykorzystany.

W traktowaniu całości zagadnienia, należy przedewszystkiem zerwać z błędnem mniemaniem, że sam fakt posiadania broni palnej, może zapewnić pełne bezpieczeństwo objektowi czy osobie, a wyrabiać natomiast zrozumienie, że osiągnąć to można przedewszystkiem przez poznanie zasad „ochrony biernej“, t. j. sposobów zapobiegania i zabezpieczania się przed wszelkimi możliwościami grożącego niebezpieczeństwa. Broń palna w służbie pocztowej, absorbującej zmysły i uwagę w innych kierunkach może być tylko argumentem ostatecznym i to nie zawsze pewnym.

Do czasu definitywnego podziału tut. Okręgu na obwody, czynności z zakresu bezpieczeństwa będą pełnić instruktorzy Pocztowej Służby Ochronnej w siedzibach dotychczasowych urzędów kontrolnych, t. j.: Katowice 1, Chorzów 1, Bielsko 1, Cieszyn, Lubliniec, Mysłowice, Rybnik 1, Tarn. Góry.

Nazwiska i imiona pracowników, którym zostaną powierzone czynności instruktorów

Pocztowej Służby Ochronnej poda się urzędom i agencjom do wiadomości osobnem zarządzeniem w najbliższych dniach.

Instruktorzy ci rozciągną swój zakres działania na wszystkie placówki pocztowo-tel. należące do wyżej wymienionych urzędów kontrolnych tylko z zakresu służby bezpieczeństwa. Będą oni również w tym zakresie doradcami fachowymi p. p. naczelników urzędów kontrolnych.

P.p. naczelnicy urzędów oraz kierownicy agencyj położonych na terenie działania danego urzędu kontrolnego są obowiązani udzielać wszelkich potrzebnych informacyj instruktorom Pocztowej Służby Ochronnej i współpracować z nimi, by w ten sposób ułatwić odpowiedzialną ich pracę, a tem samem zapewnić bezpieczeństwo przedsiębiorstwa P. P. T. i T.

Instruktor Pocztowej Służby Ochronnej może za zezwoleniem swego przełożonego naczelnika urzędu — udawać się do poszczególnych placówek pocztowo-telegr., ale tylko wówczas, o ile to nie pociągnie za sobą wydatków związanych z kosztami podróży. W wypadku, gdyby ze względu na ważność sprawy obecność instruktora Pocztowej Służby Ochronnej w odpowiedniej placówce p. t. była konieczną, a wyjazd ten byłby połączony z kosztami dla przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", wówczas p. naczelnik urzędu kontrolnego winien uzyskać zezwolenie Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Katowicach w drodze telegraficznej wzgl. telefonicznej na dany wyjazd instruktora Pocztowej Służby Ochronnej.

№ OOrg 108/Bezp. z 9 październ. 1935 r.

258.

Spis znaków kancelaryjnych Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów.

W sprawozdaniach wysyłanych do Dyrekcji należy dokładnie podawać znak kancelaryjny.

W związku z nową organizacją wewnętrzną Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów wprowadzoną z dniem 1 października br. podaje się poniżej urzędom i agencjom do wiadomości „spis znaków kancelaryjnych" poszczególnych jednostek organizacyjnych Dyrekcji, które są podawane w zarządzeniach i wogóle pismach służbowych Dyrekcji w nagłówku obok numeru sprawy.

W odpowiedziach i załatwieniach należy skrupulatnie podawać dokładne brzmienie właściwego znaku, aby przez nieścisłości względnie błędy nie utrudniać pracy kancelaryjnej Dyrekcji.

Spis znaków kancelaryjnych:

Dyrektor Okręgu	DO
Wicedyrektor	WDO
Komisja Dyscyplinarna	KD
Rzecznik Dyscyplinarny	RD
Wydział Ogólny	WO
Oddział Ogólny	OOg
Oddział Organizacyjny	OOrg
Oddział Inspekcji	OI
Wydział Administracyjny	WA
Oddział Gospodarczy	AG
Oddział Budowlany	AB
Oddział Księgowości	AK
Oddział Kontroli Rachunków	AKR
Wydział Pocztowy	WP
Oddział Eksploatacji Pocztowej	PP
Oddział Eksploatacji Ruchu Pieniężnego	PRP
Oddział Komunikacyjny	PKm
Wydział Techniczny	WT
Oddział Eksploatacji Telekomunikacyjnej	TE
Oddział Budowy i Konserwacji	TB
Samodzielny Oddział Osobowy	SO
Samodzielny Oddział Wojskowy	SW
Kancelarja Dyrekcji	Kanc.

№ OOrg-110 z dnia 29 października 1935 r.

259.

Spostrzeżenia, osiągnięte przy zaznajamianiu się z wynikami inspekcji Urzędów (Agencji) oraz doniesienia o usunięciu usterek.

Personel urzędów (agencyj) winien zaznajomić się z niniejszem zarządzeniem, które omawia przyczyny powstania usterek stwierdzonych przez inspektorów okręgowych.

Przy zaznajamianiu się z wynikami inspekcji, przedstawionymi przez p. p. inspektorów okręgowych, stwierdza Dyrekcja, że wiele usterek tam wykazanych powstaje:

1) przez niestosowanie się urzędów (agencyj) do wydanych przepisów i zarządzeń,
2) że urzędy (agencje) pomimo tego, że jakieś usterki zostały im wytknięte, w dalszym ciągu je popełniają,

3) że niektóre urzędy (agencje) donoszą Dyrekcji o usunięciu usterek mimo tego, że ich nie usunęły.

O ile chodzi o usterki powstałe przez niestosowanie się do wydanych zarządzeń spotyka się takie usterki, które odnoszą się do spraw wyraźnie uregulowanych wydanemi przepisami i zarządzeniami.

Usterki takie wogóle nie powinny mieć miejsca o ile je jednak spotyka się w jakimś urzędzie (agencji), to fakt ten świadczy tylko o nienależytem zaznajamianiu się personelu z wydanemi przepisami i zarządzeniami, bądź też o niedbałem wykonywaniu obowiązków służbowych, a tem samem niesumiennem spełnianiu obowiązków przez personel danego urzędu (agencji).

Usterki inne, gdy n. p. stosowanie przepisów nasuwa w praktyce pewne trudności lub wątpliwości, również nie powinny mieć miejca albowiem personel stosujący przepisy w praktyce, winien sobie przy zaznajamianiu się z przepisami uzmysłowić trudności, jakie nasunąć mu się mogą w praktycznem stosowaniu danego przepisu.

W razie powstania jakichś wątpliwości, czy trudności w praktycznem stosowaniu przepisów, urzędy (agencje) winny zwracać się do właściwych Oddziałów Dyrekcji o ich wyjaśnienie, a zatem i z tego powodu usterki nie powinny mieć miejsca.

Popełnianie w dalszym ciągu usterek wykazanych przez inspektorów świadczy również o niedbałem wykonywaniu obowiązków przez personel, zatrudniony w urzędach (agencjach).

Ażeby urzędy (agencje) należycie fukcjonowały musi istnieć współpraca między organami inspekcyjnej a urzędami (agencjami).

Inspektor wykazuje, jakie błędy popełnia dany urząd (agencja), udziela odpowiednich wskazówek i t. p., urzędy (agencje) winne tych błędów unikać, stosować się do udzielonych wskazówek, oraz korzystać z udzielonych wyjaśnień i w stosunku do innych spraw, z jakiemi urząd (agencja) ma, czy będzie miał do czynienia.

Tak pojęta współpraca da korzystne wyniki tak dla urzędów jak i przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Powtarzanie tych samych błędów, względnie niestosowanie się do udzielonych wskazówek obciąża niepotrzebną pracą i urzędy (agencje) i inspektorów, albowiem wraca się ciągle do tych samych spraw, które już dawno zostały uregulowane, przedłuża się pracę inspektora w urzędzie, narażając tem samem Zarząd Pocztowy na niepotrzebne straty i t.p.

Przedstawianie zaś Dyrekcji doniesień o usunięciu usterek pomimo tego, że faktycznie nie zostały one usunięte, świadczy tylko o złej woli danego naczelnika urzędu (kierownika agencji) i o chęci wprowadzenia w błąd swej Władzy Przełożonej.

Dyrekcja zatem przestrzega, aby urzędy (agencje) nie donosiły o usunięciu usterek, których w rzeczywistości nie usunęły, albowiem winnych Dyrekcja będzie surowo karała.

Odnośnie usunięcia usterek stwierdzonych przez organa inspekcyjne, oraz w sprawie doniesień o ich usunięciu zarządza się co następuje:

1) Urzędy (agencje) winny natychmiast przystąpić po odbytej rewizji do usunięcia usterek.
2) Urzędy (agencje) obowiązane są donosić Dyrekcji bez specjalnych wezwań o usunięciu usterek, wykazanych w wynikach inspekcji.
3) Doniesienia winne być przedstawiane w terminie oznaczonym przez organ inspekcyjny, a najpóźniej do czterech tygodni po odbytej rewizji.

Niedotrzymanie terminu będzie karane.

4) Sprawozdanie o usunięciu usterek winno być zwięzłe i zawierać jedynie wskazania, które usterki (Nr. wyniku rewizji) i w jaki sposób zostały usunięte, jakie zarządzenia zostały wydane w celu zapobieżenia powstawania tych usterek w przyszłości i w celu usunięcia tych niedomagań.

   Nadto w sprawozdaniu tem należy usprawiedliwić powstanie ważniejszych niedomagań i niestosowanie się do zasadniczych przepisów oraz donieść o zastosowaniu się do zarządzeń organu inspekcyjnego.

5) Przedstawianie osobnych sprawozdań o usunięciu poszczególnych usterek jest niepotrzebne.

   Również zbyteczne jest przytaczać w sprawozdaniu teskt wyniku rewizji.

6) W sprawach której załatwienie nie leży w kompetencji urzędu (agencji) np. dostarczenie przedmiotów inwentarza, zabezpieczenie lokalu itp. na-

leży przedstawić osobne sprawozdania z powołaniem się na wynik inspekcji.

W ogólnym sprawozdaniu o usunięciu usterek należy podać w takim wypadku daty i numery tych sprawozdań i podać krótko ich treść np. poz. 20 w sprawie przebudowy lokalu przedstawi urząd sprawozdanie (wniosek) dnia 18.V 1935. L. 726/35.

7) Datę i sposób załawienia usterki odnotowują urzędy i agencje przy poszczególnych pozycjach wyniku rewizji.

Zauważa się przy tej sposobności, że niektóre urzędy (agencje) w swoich doniesieniach o usunięciu usterek donoszą Dyrekcji, że jakaś usterka będzie usunięta. Tej treści doniesień o usunięciu usterek przedstawiać Dyrekcji nie wolno, urząd (agencja) ma usterki wykazane w wyniku inspekcji najpierw usunąć, a dopiero w terminie wskazanym wyżej w punkcie 3 donieść Dyrekcji o ich usunięciu.

Dyrekcja wzywa personel do dokładnego zaznajomienia się z niniejszem zarządzeniem i ścisłego wykonywania.

Równocześnie unieważnia się zarządzenia, zawarte w okólnikach Dyrekcji № 12 z 1931 poz. 79 i № 12 z 1932 poz. 129.

№ O.I. 10/35 z dnia 29 października 1935.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Ogólny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, III. p. pokój Nr. 18.

PRENUMERATA NA ROK 1935 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr. | **półroczna 2 zł. 40 gr.** | **kwartalna 1 zł. 20 gr.**

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu **Cena 25 gr.**